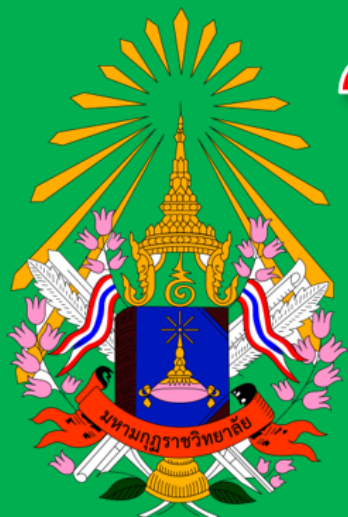

วารสารนิสิตวัง

JOURNAL OF NISITWANG

มมร.วิทยาเขตมหาวิมลรัตนราชวิทยาลัย

ISSN 1513-4423 ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม-มิถุนายน 2564

วารสารนิสิตวัง (JOURNAL OF NISITWANG)

(สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์) ISSN 1513-4423

ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม - มิถุนายน 2564 Vol.23 No.1 (January – June 2021)

กำหนดออกวารสารทุก 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ และนักศึกษา ตลอดจนบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจได้มีโอกาสนำผลงานวิชาการและงานวิจัยในสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการบริหารธุรกิจ พัฒนาสังคมและการศึกษา และสหวิทยาการต่าง ๆ มาตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องทุกปี

กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการจัดทำวารสารตั้งแต่การคัดเลือกบทความ และมีผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลงอย่างน้อย 2 ท่าน ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการ และเปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยบทความต้องเป็นงานที่ไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่น ๆ มาก่อน

ที่ปรึกษา

พระกิตติสารสุธี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
พระมหาไพฑูริย์ อากาศโร ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

บรรณาธิการ

พระมหาสายัณห์ เปมสีโล, ดร.

กองบรรณาธิการ

นายอัศวิน คงชำนาญ พระสุธารักษ์ ธมมารักษ์
พระมหาไพจิตร อุตตมธมโม พระชินกร สุจิตโต
อาจารย์มนตรี รอดแก้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินบทความ

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเหลือ ใจมโน

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

อาจารย์วรุฒิ สุขสมบูรณ์
อาจารย์ชาญพัฒน์ ขำขัน
อาจารย์ไชยยา เรืองดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ฝ่ายจัดรูปเล่ม

นางสาวอุไร เรืองดาว นางประทีน อุปนันท์ นายณัฐชัยภูษิต ศรีมาลี

สำนักงาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลสนับทึบ อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทรศัพท์ 0-3574-5038, 081-044-7961, 087-8523886, 082-614-7358
โทรสาร 0-3574-5037
Email : wongsurin2520@gmail.com, sa-2520@hotmail.com

เว็บไซต์วารสาร

www.mrc.mbu.ac.th

บทบรรณาธิการ

วารสารนิสิตวังฉบับนี้ เป็นฉบับประจำปีที 23 ฉบับที่ 1 จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้คณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจได้นำผลงานวิชาการและงานวิจัยมาตีพิมพ์เผยแพร่อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

เนื้อหาสาระในวารสารฉบับนี้ ประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 4 เรื่อง ปัจจุบันวารสารก้าวเข้าสู่ปีที่ 23 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลัก เพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล ดังนั้นจึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ คณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลทั่วไปได้เผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์ต่องานวิชาการสำหรับนักวิชาการ คณาจารย์ นักศึกษา และบุคคลทั่วไป

ขอขอบคุณที่ท่านผู้อ่านได้ให้ความสนใจติดตามวารสารนิสิตวัง พบกันใหม่ฉบับหน้า หากท่านผู้อ่านจะมี ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดีอย่างยิ่ง

กองบรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
บทความวิจัย	
การศึกษาสภาพการพัฒนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พระครูวิศิษฐธรรมโมทัย, จำรูญ พริกบุญจันทร์, พระประเสริฐ เตชโก, ประมวล ริมี่	1
การจัดการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี ปภาอร แก้วสว่าง	12
การศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปปทุมธานี เปรมปรีดี โพธิ์ศรีทอง	23
การมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ณัฐกุล ชันทอง, กัญญารัตน์ แสงสว่าง, สำราญ ศรีคำมูล, มนต์รี รอดแก้ว	30
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	39

**การศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย**

**THE STUDY OF THE CONDITION OF DEVELOPING ENGLISH
COMMUNICATION SKILLS FOR STUDENT AT MAHAVAJIRALONGKORN
RAJAVIDYALAYA SCHOOL**

พระครูวิศิษฐธรรมโมทัย¹, จำรูญ พริกบุญจันทร์², พระประเสริฐ เตชโก³, และประมวล ริมี่⁴

Phrakruwisitdhammothai¹, Chamroon Prikboonchandra², Phraprasert Tachago³ and Pramual Reme⁴

*Corresponding author Email : chamroonprik@gmail.com

(Received : January 27, 2021 ; Revised : February 14, 2021 ; Accepted : April 15, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามชั้นและอายุ และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนกสายศิลป์ภาษา โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การศึกษาระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$ และ S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการฟัง ($\bar{X} = 3.82$ และ S.D. = 0.44) ด้านอ่าน ($\bar{X} = 3.82$ และ S.D. = 0.55) ด้านพูด ($\bar{X} = 3.73$ และ S.D. = 0.54) และด้านเขียน ($\bar{X} = 3.72$ และ S.D. = 0.65) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามชั้นและอายุ พบว่า ผลเปรียบเทียบระดับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำแนกตามตามระดับชั้น ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน (ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจำแนกตามอายุ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

¹ครู โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ครูพิเศษ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Asst. Prof. Dr., Special Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

³ครู โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

⁴ครู โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Teacher; Mahavajiralongkomrajavidyalaya School

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เพราะเขาทั้งหลายขาดความรู้ด้านคำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้น เขาจึงไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและไม่สามารถเรียนตามชั้นได้ ข้อเสนอแนะสำหรับครูก็คือ ครูควรจะใช้เทคนิคการสอนซ่อมเสริมและทำบทเรียนให้ง่าย ๆ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีเสริมเพื่อจะให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะภาษาอังกฤษ, การสื่อสาร, โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the level of development English communicative skills for listening, speaking, reading and writing. 2) to compare the level of development English communicative skills for listening, speaking, reading and writing by classifying of classes and ages of students and 3) to study some problems involved and suggestions for developing English communicative skills. The target group used in this research were 42 students who were studying in M. 4-6 of Art section at Mahavajiralongkornrajavidyalaya School of second semester 2 academic year 2563 with purposive sampling. The instrument of this research was the questionnaire with 1-5 likert's scale and having reliability of 0.94. The statistics used for analyzing data were Percentage, Mean, Standard Deviation, and One Way Analysis of Variance : ANOVA.

The research finding were as follows :

1. The level of English communicative skill developing of the students at this school of the whole was high. (Mean = 3.77, Standard Deviation = 0.49), when considering of each part; it was high. as listening (Mean = 3.82, Standard Deviation = 0.44), reading (Mean = 3.82, Standard Deviation = 0.55), speaking (Mean = 3.73, Standard Deviation = 0.54) and writing (Mean = 3.72, Standard Deviation = 0.65) respectively.

2. When comparing the level of communicative English skills of each listening skill, speaking skill, reading skill and writing skill by classifying all of them as class of study, and age of students, the research found that the comparison the level of communicative English skills of listening, speaking, reading, and writing classifying by classes and ages of the whole and each part was not different. So they were not comply to the hypothesis of this research.

3. Suggestions about problem conditions and guidelines for developing English language skills for communication, It was found that there were some problems such as some students could not communicate English very well because of lacking of words and the meaning of them so they were unable to communicate English and could not follow the class as well. The suggestion for the teachers, the teachers should use techniques of remedial teaching and simplifying all topics and applying technology to suit to individual differences effectively.

Keywords : English Skills, Communication, Mahavajiralongkornrajavidyalaya School

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในชุมชนต้องติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก โดยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อการแสวงหาความรู้ ใช้ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถนำความคิดและวัฒนธรรมไทยถ่ายทอดไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 20)

ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลกและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ทักษะที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูด เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (นันทินันท์ บุตรपालะ, 2563 : 1)

การศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาเป็นการศึกษารูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ภิกษุสามเณรมีโอกาสศึกษาเล่าเรียนแผนกสามัญศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโดยเทียบชั้นหลักสูตรของกระทรวงศึกษาทุกประการ ยกเว้นบางวิชาที่ไม่เหมาะสมกับสถานะภิกษุ สามเณร เช่น นาฏศิลป์ ดนตรี การกีฬา เป็นต้น โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาทางพระพุทธศาสนาอยู่ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติดำเนินงานภายใต้ระเบียบแบบปฏิบัติของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติว่าด้วยระเบียบโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พุทธศักราช 2562 ระบุไว้ในมาตรา 5 การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อให้การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมเป็นไปตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในพระไตรปิฎก โบราณราชประเพณีและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ 2) เพื่อให้พระภิกษุสามเณรมีการนำหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนามาใช้ให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และมีการรักษาพระธรรมวินัยให้เป็นไปอย่างถูกต้องดีงามโดยเคร่งครัดเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป 3) เพื่อให้พุทธศาสนิกชนนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้อง มาตรา 6 การศึกษาพระปริยัติธรรมมี 3 แผนกดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกบาลีสันสกฤต เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนา 2) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมสนามหลวง เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาภาคภาษาไทย 3) การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาทั้งแผนกบาลีสันสกฤตและแผนกธรรมสนามหลวง ควบคู่กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2562 : 12-13)

โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ได้เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นนักเรียนส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัดทั่วประเทศ และมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษจะอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะประสบการณ์การด้านฟัง การพูด การอ่านและเขียน ที่ได้เรียนในระดับประถมศึกษาที่มีการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน เพราะสภาพสิ่งแวดล้อม สังคม และครอบครัวที่แตกต่างกัน เมื่อมาเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จึงต้องมีการสอนซ่อมเสริมและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

ในปัจจุบันความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เน้นไปที่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างมากตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ จึงจำเป็นต้องหาแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้พัฒนา สามารถใช้ในการศึกษาและประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ดังนั้น จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยว่า มีสภาพและบริบทเป็นอย่างไร ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจำแนกตามชั้นและอายุ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหา และแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นต่อทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 แผนกสายศิลป์ภาษา โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลสภาพบุคคล คือ ชั้น อายุ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ด้านการฟัง ด้านการพูดด้านการอ่าน และด้านการเขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการฟัง
2. ด้านการพูด
3. ด้านการอ่าน

4. ด้านการเขียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
น้อย มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ปานกลาง มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มาก มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มากที่สุด มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรรณสูตร, 2542 : 108)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสาร หนังสือ วารสาร เอกสารงานวิจัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
3. สร้างเครื่องมือจากกรอบเนื้อหาในคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
4. เสนอร่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อที่ปรึกษาทางวิจัย และปรับปรุงแก้ไขตามที่ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเชิง

เนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยได้ติดต่อครูแผนกสารบรรณ โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อให้ออกหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. คณะผู้วิจัยได้ติดต่อด้วยตนเองกับผู้อำนวยการโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อขอความเมตตาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามกับประชากรเป้าหมายด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น จำนวน 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance : ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลพบว่า **ระดับชั้น** ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ **ด้านอายุ** อายุ 16-18 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมาคือ อายุ 19 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ อายุ 13-15 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. **ด้านการฟัง** สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการฟัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ มีทัศนคติที่ดี (attitude) ต่อการฝึกเรียนการฟังภาษาอังกฤษ, ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่ออุปกรณ์สื่อออนไลน์และอินเทอร์เน็ตจากเจ้าของภาษาเพื่อให้คุ้นชินกับเสียงที่เป็นธรรมชาติของเขา, การฝึกฟังเรื่องราวที่เป็นวัฒนธรรมของเราเองและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและฝึกฟังจาก movie for learning ง่าย ๆ, ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเน้นความเพียร (effort) โดยไม่ท้อถอย, มีการจัดกิจกรรมการฟังทั้งฟังเดี่ยวและฟังหมู่โดยเริ่มจากง่าย ๆ ตั้งแต่ฟังคำ words, วลี phrases, ประโยคง่าย ๆ simple sentences, นิทาน tales, etc. ตามหลัก individual difference, มีการปรับเปลี่ยน ปรับปรุง (adjust) กลวิธีการฟัง รวมทั้งการฝึกฟังและฟังซ้ำ ๆ เพื่อพัฒนาความเข้าใจและฟังรู้เรื่องยิ่งขึ้น, มีความตั้งใจอย่างจริงจัง มีสมาธิ และมีฉันทะตามหลักอิทธิบาท 4 ในการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ (intention to), มีการฝึกฟังภาษาอังกฤษง่าย ๆ จากเพื่อนจากครูและจากสื่อเทคโนโลยีที่มีเสียงจากเจ้าของภาษา (native speaker), มีการวัดผล ประเมินผลจากกิจกรรมที่เกี่ยวกับฝึกทักษะการฟังตลอดปี (skill listening measurement and evaluation), มีการส่งเสริมสนับสนุน กระตุ้น (motivation and inspiration) ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมหลากหลายและใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบ

2. **ด้านการพูด** สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการพูด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ฝึกหัดพูด dialogue, short conversation, small talk ตามแบบวัฒนธรรม ประเพณีไทย เช่น ทำบุญตักบาตร (making merit and offering food), เชิญชวนไปวัด (inviting to visit Thai temple), เทียวงานสงกรานต์ (Songkran festival), etc., ฝึกกิจกรรมการพูดหลากหลายตามแบบชีวิตประจำวัน เช่น self- talk, pair up, talking games, role-playing, simulation etc. ตามระดับความยากง่าย, ฝึกพูดโดยใช้กิจกรรม ถาม-ตอบทั้งใช้ WH-Question และ Yes/No questions จากรูปภาพ ท่าทาง และกิจกรรมต่างๆ, มีการฝึกพูดทั้งชั้นและฝึกเดี่ยวเพื่อให้กล้าและมั่นใจในการออกเสียงโดยคำจาก flash cards, classroom expression, simple sentences, etc. ง่ายๆ ก่อน, ฝึกให้กล้าพูด กล้าแสดงออกโดยไม่ต้องกลัวผิดหรือสำเนียงบกพร่อง เพราะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ในโอกาสต่อไป (can improve your speaking skills), ฝึกการสัมภาษณ์เบื้องต้น (basic interview) ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้

สัมภาษณ์ และผู้ถูกสัมภาษณ์ เช่น What's your name? How old are you? Where are you from? How are you? ,etc., ฝึกการพูดเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่น ครอบครัว โรงเรียน สิ่งที่น่าสนใจ วันสำคัญต่างๆ ประเพณี เทศกาล ประวัติและคำสอนที่สำคัญของพระพุทธเจ้า เป็นต้น, ฝึกการพูดเกี่ยวกับ culture and important events ของเจ้าของภาษาและฝึกการออกเสียงเลียนแบบโดยใช้สื่อภาษาอังกฤษที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เช่น Merry Christmas, Valentine's Day, etc., มีการวัดผล ประเมินผลด้วยตนเอง โดยกลุ่มเพื่อนและครู มีการส่งเสริมให้กำลังใจแบบกัลยาณมิตร เพื่อนช่วยเพื่อนและการมีเมตตาธรรมของครู (kindness and compassion), ฝึกหัดพูด dialogue, short conversation, small talk ตามแบบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น greeting, introducing, inviting, shopping, etc. จากสื่อต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต

3. ด้านการอ่าน สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ฝึกการออกเสียง reading aloud และอ่านในใจ silent reading ตามแบบ Basic steps of learning โดยเริ่มต้นจากออกเสียงอ่านดัง ๆ เกี่ยวกับ word, phrase, short story, etc. ทั้งตามครูและตามเสียงเจ้าของภาษาจากสื่อเทคโนโลยีทั้งหลาย, ครูจัดอุปกรณ์ สื่อต่างๆเพื่อความพร้อมในการสอนการอ่าน นักเรียนได้ฝึกอย่างง่าย สะดวก สนุกและเข้าใจ (ready, easy, fun and confident), มีการให้แปลหรือเล่าย่อใจความจากการอ่านเป็นภาษาไทยเพื่อแสดงถึงคามเข้าใจ (reading comprehension), ครูจัดกิจกรรมการอ่านอย่างเป็นขั้นตอนจากสั้นๆ ง่าย ๆ เพื่อให้เกิดความสนใจ แรงจูงใจในการอ่านโดยจัดกิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน Pre-reading กิจกรรมขณะสอนอ่าน While-reading และกิจกรรมหลังการอ่าน Post-reading, นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพิ่มเติมด้าน Silent reading, Speed reading, Scanning reading และ Skim reading ตามระดับความรู้ความสามารถ, มีการวัดผล ประเมินผล การอ่านของแต่ละคนเพื่อจุดจุดอ่อน จุดแข็งเพื่อปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมต่อไป (evaluation for improvement), ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้หลักพุทธวิธีในการเรียน เช่น การใช้สติ Mindfulness การทำสมาธิ Meditation เป็นต้น, ฝึกการอ่านเป็นกลุ่มในเรื่องเดียวกันโดยระดมสมอง Brain storming แล้วให้วิเคราะห์เนื้อหา นำมารายงานและอ่านซ้ำหรือเล่าเรื่องนั้น ๆ ให้ฟัง, ครูจัดให้มีเอกสารเพื่อฝึกอ่านจาก สื่อต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ทั้งของไทยและของเจ้าของภาษา เช่น Songkran Festival, Maka Bhucha Day, Halloween, Christmmas, etc., ครูให้นักเรียนเลือกฝึกอ่านอย่างอิสระ free or choice reading จากข้อความสั้น ๆ เอกสาร เนื้อหาต่างๆที่ครูเตรียมมาและน่าสนใจ

4. ด้านการเขียน สภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้านการเขียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ มีการวัดผล ประเมินผลด้านการเขียนตั้งแต่ต้นเทอมถึงปลายเทอมเพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาตามลำดับ (formative and summative assessment) และปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ, มีการทบทวนโครงสร้างภาษาอังกฤษ (English structure) การใช้ Part of speech เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลัก English grammar, มีการฝึกทักษะการเขียนตามลำดับแบบจาก word-phrase-sentence-paragraph-short story เช่น ants, small ants, An ant and a grasshopper are friends. โดยพัฒนาจาก A-Z ตามลำดับ หรือจาก Topic ใด ๆ ที่ชอบ, ฝึกเขียนจากสิ่งที่เห็นรอบตัว จากภาพต่างๆ จากสิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ วัฒนธรรมประเพณีที่เกี่ยวข้อง เช่น This is my school. There are many novices here. We chant every day. We learn Pali too, ฝึกเขียนทุกวันง่าย ๆ สั้น ๆ ด้วยจิตใจรักที่จะเขียนและเพียรพยายามไปสู่ความสำเร็จ (goal setting) เช่น I love writing. Writing is good. I am a student. I like English, ฝึกเขียน essay or composition แบบ paragraph designed ใช้ First, Secondly, Thirdly, fourthly, finally. มีการสรุป (conclusion) ด้วย, มีการพัฒนาฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอนตามลำดับ เช่น Full stop, Question mark, Colon, Semi-colon. Apostrophes, Exclamation mark. เช่น This is my

school. Are you a student? Yes, I am., เน้นฝึกทักษะการเขียนประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ (emphasizing on short sentence) และรูปประโยคประธาน กริยา และส่วนขยาย หรือ ประธาน กริยา กรรม เป็นผู้กระทำ (simple sentence) เช่น I go to school. I have lunch at school., มีการพัฒนาการเขียนเรื่องสั้นง่าย ๆ มี main idea, supporting ideas และมี conclusion อย่างสมบูรณ์, ฝึกเขียนบันทึกประจำวัน Diary writing ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทักษะทาง grammar เรื่อง tenses ไปด้วย เช่น Today I go to school. Yesterday I went to the market, my friend will come to see me tomorrow. รวมทั้งฝึกเขียน E-mail ง่าย ๆ

3. เปรียบเทียบสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนมหาวิทยาลัย ราชวิทยาลัย มีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน

พบว่า จำแนกตามระดับชั้น ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน (ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แตกต่างกัน

พบว่า จำแนกตามอายุ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักการเรียนการสอนที่ถูกต้องและมีครูเป็นกัลยาณมิตรยอมทำให้ผู้เรียนพอใจและมุ่งมั่นฟันฝ่าไปสู่ความสำเร็จได้ แม้ระดับชั้นและอายุต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านการฟัง จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการฟังภาษาอังกฤษ และผู้สอนส่งเสริมการใช้สื่ออุปกรณ์ สื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ตจากเจ้าของภาษาเพื่อให้คุ้นชินกับเสียง มีการฝึกฟังภาษาอังกฤษง่าย ๆ จากเพื่อนจากครูและจากสื่อเทคโนโลยีที่มีเสียงจากเจ้าของภาษา มีการจัดกิจกรรมการฟังทั้งฟังเดี่ยวและฟังหมู่โดยเริ่มจากง่าย ๆ ตั้งแต่ฟังคำ words, วลี phrases, ประโยคง่าย ๆ simple sentences, นิทาน tales, etc. และส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเน้นความเพียรโดยไม่ท้อถอย ซึ่งสอดคล้องกับวาสนา สิ่งทองลา และสิทธิพล อาจอินทร์ (2555 : 61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ฝึกอ่านประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สถานการณ์ต่าง ๆ โดยฟังจากครูและมีการใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค การเล่นเกม และใบความรู้ 2) ขั้นฝึกทักษะเป็นขั้นการฝึกทักษะการฟังโดยการฟัง จากครูและเทปบันทึกเสียง มีการฝึกการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยการฝึกรวมกันทั้งชั้นเรียน ฝึกเป็นคู่ และฝึกทีละคน โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง 3) ขั้นนำไปใช้เป็นขั้นที่ได้นำ ความรู้ และทักษะการฟังที่ได้จากการฝึกฝนมาใช้ในการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติและการทำใบงาน ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ส่งผลให้นักเรียนได้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสนุกสนาน มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก รู้จักคิด และตัดสินใจด้วยตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ด้านการพูด จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เน้น Active learning ที่มีการปฏิบัติจริง และครรลองตามแนวหลักการสอนพูดที่เน้นการพูดอังกฤษง่าย ๆ ใกล้ตัวแล้ว จึงพัฒนาเป็น dialog, small talk และ conversation สั้น ๆ ง่าย ๆ รวมทั้งการมีเมตตาธรรมของครูที่ยึดหลักการทางพุทธศาสนา เรื่องพรหมวิหารที่ให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าพูด ไม่อาย ไม่วิตกกังวล ไม่กลัวผิด เพื่อที่จะได้พัฒนาก้าวหน้าต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเป็นครูกัลยาณมิตรที่มีความเมตตา มีความปรารถนาดีต่อนักเรียนจัดกิจกรรมและบรรยากาศให้นักเรียน เพื่อน และครูมีความสนิทสนมและเป็นกันเองทำให้ชั้นเรียนอบอุ่นและเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุไร มากคณา (2556 : 44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล พบว่า นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับผู้สอน เพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นการนัดหมาย สนทนาทางโทรศัพท์ การสำรองที่พัก การจองตั๋วเครื่องบิน และอื่น ๆ หรือการฝึกพูดเรื่องตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว ไม่เคอะเขิน มีความคุ้นเคยกับผู้ฟังมากขึ้น

3. ด้านการอ่าน ผลจากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะมีการจัดทำใบบทเรียนเป็นไปอย่างง่าย ๆ และสั้น ๆ ก่อน รวมทั้งแนะนำ อธิบายคำศัพท์ มีการอ่านให้ฟังทั้งจากครู และสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถทำให้ผู้เรียนอ่านตามและทำให้ไม่ประหม่า ไม่กลัวการอ่านผิด ๆ ถูก ๆ และเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไอลดา จันทรลอย (2562 : 63, 65) ได้ทำวิจัยเรื่อง การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสามารถเพิ่มคำศัพท์ได้มากขึ้น เพราะว่าการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิธีการนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ผู้ที่เรียนรู้เกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการพูดจาสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนเป็นวัยเดียวกันซึ่งสามารถช่วยในการถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนมาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เพื่อนเข้าใจความรู้นั้นได้แจ่มแจ้งมากยิ่งขึ้น

4. ด้านการเขียน จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่มากในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้สอนได้ดำเนินการสอนเรื่องการเขียนอังกฤษที่ยากที่สุดสำหรับนักเรียน เพราะการเขียนนั้นต้องรู้คำศัพท์รู้หน้าที่ของคำ และความหมายรวมทั้งโครงสร้างประโยคทางไวยากรณ์ดีพอสมควรจึงจะสามารถพัฒนาไปเขียน paragraph, main idea, supporting ideas แล้วจึงพัฒนาต่อไปเขียน essay หรือ composition หรือ short story ได้ ผู้สอนจึงดำเนินการสอนเขียนที่ง่าย ๆ ก่อนโดยเริ่มจากคำศัพท์ทั่วไป และโดยเฉพาะคำกริยาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นประโยคต้องมีกริยาลักษณะที่กล่าวนี้จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเรือน จันทรโต (2546 : 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า กิจกรรมในแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ได้ดีขึ้น แบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น และหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านรูปแบบการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการฟัง ควรดำเนินการสอนตามหลักการสอน การฟัง และฟังจากเรื่องง่าย ๆ ช้า ๆ ที่สำคัญคือ หัดฟังเสียงเจ้าของภาษาจากสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่มากมายและทันสมัย

2. ด้านการพูด ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษจริง ๆ แบบ Active Learning โดยฝึกพูดกับครู และกับเพื่อนในสถานการณ์ต่าง ๆ จากเรื่องง่าย ๆ เกี่ยวกับตัวเอง ครอบครัว รวมทั้งเรื่องราวทางพระพุทธศาสนาและคำสอนพื้นฐานที่เป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบ dialog, small talk หรือ conversation ง่าย ๆ

3. ด้านการอ่าน ครูต้องทำแผนการสอนที่เตรียมไว้ล่วงหน้าให้มีเนื้อหาที่ง่ายต่อผู้เรียน เพื่อผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะได้ตามทันและมีกำลังใจในการเรียนตามหลักจิตวิทยา Individual Difference ส่วนผู้เรียนระดับปานกลางหรือเรียนเก่งก็จะเรียนได้โดยสะดวก มีความภูมิใจ

4. ด้านการเขียน ครูจะต้องใช้หลักการเรียนรู้ คือ Learning by Doing หรือ Active Learning เพราะผู้เรียนจะได้ลงมือทำหรือปฏิบัติจริง เน้นการสอนที่ง่ายแล้วขยายไปสู่ระดับปานกลาง และยากขึ้นไปตามลำดับ ในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องถูกต้องสมบูรณ์จึงจะเป็นที่ยอมรับ ครูจะต้องฝึกนักเรียนหรือทบทวนความรู้เบื้องต้นนักเรียนในด้านคำศัพท์หน้าที่ของคำ ประโยคส่วนประกอบของประโยค แล้วจึงพัฒนาไปเขียนเป็นเรื่องเป็นราวต่อไป

5. ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยรวมนั้นต้องมีการบูรณาการทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในทุกบทเรียน ครูจึงควรยึดหลักการสอนแบบบูรณาการตลอดบทเรียนซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง

6. ด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสอน ให้ครูใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยแบบ E-Learning ประกอบการสอนให้มากที่สุดแล้วเลือก load ที่เหมาะสมนั้น ๆ มาใช้ประกอบการสอนในด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ศึกษาการพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น Basic English Speaking ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นันทนิตย์ บุตรปลาด. (2563, มกราคม-มีนาคม). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้สถานการณ์จำลอง. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. 14 (1), 97-108.
- บุญเรือน จันทโร (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประกอบ กรรณสูตร. (2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- วาสนา สิงห์ทองลา และสิทธิพล อาอินทร์. (2555, กรกฎาคม-กันยายน). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 35 (3), 56-64.

- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ. 2562. สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- อุไร มากคณา. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล. รายงานการวิจัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ไอลดา จันทรล้อย. (2562). การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

**การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี**
**THE PROJECT-BASED LEARNING IN THAI MUSIC THEORY SUBJECT
FOR THE FIRST YEAR STUDENT IN UNDERGRADUATE LEVEL OF THE
LOPBURI COLLEGE OF DRAMATIC ARTS**

ปภาอร แก้วสว่าง¹

Papha-orn Kaewsawang¹

*Corresponding author Email : honey41porn49@gmail.com

(Received : January 20, 2021 ; Revised : February 6, 2021 ; Accepted : April 8, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 2) ศึกษาความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยเป็นแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลัง (The One Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ดนตรีไทย) จำนวน 15 คน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการทำโครงงาน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples)

ผลการศึกษามีดังนี้พบว่า

1. ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลังจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้แบบโครงงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
2. ความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบโครงงาน, ทฤษฎีดนตรีไทย

¹ผศ.ดร. สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, Asst.Prof.Dr., Bachelor of Education Program in Music Education, Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

Abstract

The objectives of the research were: 1) to study learning achievement in Thai Music Theory subject for the first year student in undergraduate level; 2) to study the project-based learning ability of carrying out project in Thai Music Theory subject for the first year student in undergraduate level; and 3) to study the opinions of the first year student in undergraduate level toward project-based learning. This study was an experimental research with one-group pretest-posttest design. The test group consisted of 15 the first year student in undergraduate level who was enrolled in Thai Music Theory subject, the first semester of academic year 2020 of the Lopburi College of Dramatic Arts by using purposive sampling. The research instruments used for this study were: course specification in Thai Music Theory subject, project-based learning ability in Thai Music Theory subject evaluation form, learning achievements test in Thai Music Theory subject and students' opinions questionnaires toward the project-based learning in Thai Music Theory subject. The collected data were analyzed by means of arithmetic means, percentage, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows:

1. The learning achievement scores in post-test in Thai Music Theory subject for the first year student in undergraduate level were significantly higher than pre-test scores at .05 level.
2. project-based learning ability in Thai Music Theory subject for the first year student in undergraduate level in overall were at moderate level.
3. The opinions of the first year student in undergraduate level toward the project-based learning approach were at a strongly agree level.

Keywords : Project-Based Learning, Thai Music Theory

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายสำคัญของการศึกษาอยู่ที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน จึงต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนนั้นมีความสำคัญมากที่สุด การศึกษาจะต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ นั่นคือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ เป็นคนเก่งที่เป็นคนดี และมีความสุข กล่าวคือ มีร่างกายที่แข็งแรง มีการรู้คิดที่ชาญฉลาด มีอารมณ์ดี มีทักษะในการเรียนตามศตวรรษที่ 21 มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะ และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต มีวินัย มีความศรัทธาต่อการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 5-6, 13) กล่าวโดยย่อคือ มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมไทยและสังคมโลก นั่นคือ มีสมรรถนะสำคัญที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข กระบวนการจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย ซึ่งกระบวนการจัดการศึกษาที่ดีในระดับอุดมศึกษานั้นไม่เพียงแต่จะมีแนวดำเนินการตามความทันสมัยของเนื้อหาความรู้เท่านั้น แต่จะต้องคำนึงถึงรูปแบบการสอนอีกด้วย เนื่องจากบุคคลมีความแตกต่างกัน มีความชอบในรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายวิธี นอกจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนก็ยังคงมีความชอบในวิธีการสอนที่ไม่เหมือนกัน จะเป็นไปได้หรือไม่ที่ผู้เรียนแต่ละคนจะสามารถได้เรียนรู้ในรูปแบบวิธีการที่ตนเองถนัดและชื่นชอบ

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่ดีเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นครูดนตรีในสังคมศตวรรษที่ 21 ซึ่งสังคมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา โดยการเรียนรู้ในสังคมสามารถเกิดขึ้นได้อย่างหลากหลายและตลอดเวลา ด้วยการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเอื้อต่อทักษะของการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความรู้ใหม่ รับรู้ในการเปลี่ยนต่าง ๆ ของสังคมโลก ทั้งนี้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาในระดับสูงสุดในระบบการศึกษา ซึ่งศาสตร์ทางด้านดนตรีศึกษาเป็นศาสตร์ที่ต้องพัฒนาตามกระแสของการเปลี่ยนแปลงต่อไป ในปัจจุบันหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษาเป็นหลักสูตรที่ผลิตครูดนตรี ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาในการศึกษาเป็นเวลา 4 ปี ซึ่งในหลักสูตรกำหนดให้เรียนสาระวิชาชีพครู เพิ่มเติมมากขึ้นกว่าหลักสูตรเดิมที่ผ่านมา และกำหนดให้เรียนเกี่ยวกับการวิจัยทางดนตรี และการจัดการเรียนรู้ทางดนตรี ทั้งนี้รายวิชาภาคทฤษฎีเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดนตรีที่มีความสำคัญ เป็นส่วนเชื่อมความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในการปฏิบัติดนตรีและการศึกษาดนตรีในด้านอื่น ๆ กลุ่มรายวิชาทฤษฎีเป็นการศึกษาเนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นโครงสร้างและพื้นฐานสำคัญของดนตรี อาทิเช่น ประวัติศาสตร์ดนตรี ทฤษฎีดนตรีเพื่อการวิเคราะห์ดนตรี หลักการประพันธ์ สุนทรีศาสตร์สำหรับดนตรีศึกษา เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาสาระดนตรีในรายวิชาทฤษฎีนั้นมีความสำคัญต่อผู้เรียนที่ศึกษาทางด้านดนตรี (วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี, 2562 : 6, 52-67)

ในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ในรายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทยในภาคทฤษฎีนั้นพบว่า ผู้สอนยังคงมุ่งเน้นการบรรยาย การถามตอบ และการให้นักศึกษาสรุปเนื้อหาสำคัญซึ่งผู้สอนเชื่อว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจโดยการตรวจสอบจากการทำแบบฝึกหัด ส่งผลให้การเรียนรู้ไม่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหา บรรยายภาคในห้องเรียนไม่ส่งเสริมให้นักศึกษากล้าแสดงออก มั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ใหม่ โดยลดบทบาทจากผู้จัดการเรียนรู้จากการบอกเล่าและบรรยาย เป็นผู้ให้คำแนะนำที่ปรึกษาในการจัดการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง โดยผ่านกระบวนการสืบเสาะแสวงหาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เป็นเจ้าของบทเรียนจากการเรียนรู้ของตนเอง นับเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง ผู้สอนเพียงแค่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาช่วยในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับกลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน มีการร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยเหตุผลซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนและร่วมกับผู้สอนด้วยนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งความรู้ ทักษะกระบวนการคิดและประสบการณ์มากขึ้น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสำคัญและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบความรู้ มีอิสระในการเรียนรู้ มีการพัฒนาการเรียนรู้แบบองค์รวมด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าอย่างมีขั้นตอน มีระบบ มีกระบวนการทำงานที่ชัดเจน อีกทั้งช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ความคิดที่หลากหลาย เพื่อสร้างความตระหนักในเนื้อหาที่เรียนรู้ ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล มีกระบวนการทำงานที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามความถนัด ตามความสนใจเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ วิธีการ และผลงาน โดยใช้กระบวนการวิธีการที่ได้ศึกษาอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีการวางแผน การศึกษาอย่างละเอียดและปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้จนได้ข้อสรุป หรือผลสรุปที่เป็นคำตอบของเรื่องที่สนใจศึกษา (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียวาร์ ยินดีสุข, 2558 : 12-16) นอกจากนี้ ยังเป็นกิจกรรมอิสระและพัฒนานตนเองผู้เรียน

สามารถนำความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์มาเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงาน อันเป็นประโยชน์ ตามความถนัดและความสนใจ สามารถทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการทำงาน และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถ นำเสนอผลงานของตนและกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์และประเมินผลงานของตนเองได้ นำเสนอผล การวิเคราะห์การประเมินผล พร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขผลงานต่อไป

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่ม ทักษะกระบวนการคิดโดยเฉพาะการคิดสร้างสรรค์ที่นับวันจะมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง ของสังคมฐานความรู้และการนำมาซึ่งการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพของ บัณฑิตให้สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานของประเทศได้ และประการที่สำคัญจากการปฏิรูปการเรียนรู้ ระดับอุดมศึกษาการจัดการเรียนการสอนจะต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่เน้น “การเรียนรู้” มากกว่า “การสอน” โดย มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความคิดสร้างสรรค์ โดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียน การสอนให้มีความหลากหลาย และสามารถตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน

จากการศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐานดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึง ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทยโดยใช้โครงงานเป็นฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ และ เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดกระบวนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้จากโครงงานที่ ผู้เรียนได้จัดทำ ตลอดจนสามารถนำไปเชื่อมโยงสถานการณ์จริงในชีวิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการจัดการเรียน การสอนแบบโครงงานมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้น เตรียมความพร้อม/ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น 2) ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์/การเลือกหัวข้อเรื่องหรือปัญหาที่จะศึกษา 3) ขั้นวางแผนกำหนดวิธีการศึกษา 4) ขั้นดำเนินการศึกษาและสำรวจ 5) ขั้นรวบรวม เขียนรายงานสรุปข้อมูลและ 6) ขั้น นำเสนอและประเมินผลงาน โดยมุ่งศึกษาศึกษาผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ศึกษาความสามารถในการทำ โครงงาน และศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อผู้เรียนที่จะเป็นครุดนตรีไทยตามเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้ที่ดีเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นครุดนตรีในสังคมศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนา ตนเอง พัฒนาผู้เรียนและสังคมไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ก่อนและ หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

สมมุติฐานงานวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ แบบโครงงานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
2. ความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานอยู่ในระดับปานกลาง

3. นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ในระดับดี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี ปีการศึกษา 2563 ภาคการศึกษาที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน 41 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ดนตรีไทย) ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย
2. ความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย
3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทำโครงงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 แผน 15 ชั่วโมง
3. แบบประเมินความสามารถในการทำโครงงานของนักศึกษา
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 แบบปรนัย 30 ข้อ ได้มาจากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาและแผนที่การกระจายความรับผิดชอบผลการเรียนรู้ของหลักสูตร
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. รายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเขียนรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้และกำหนดเนื้อหาที่จะใช้สอนจำนวน 15 ชั่วโมง แล้วเขียนรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนแต่ละชั่วโมง
 - 1.3 เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์กับเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00
2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ จำนวน 50 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00

2.3 ตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ โดยนำแบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจากนกรายข้อ โดยการทดสอบ Corrected Item-Total Correlation ($r \geq .20$) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ พบว่า ส่วนใหญ่มีค่า Corrected Item-Total Correlation ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีข้อสอบ จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่า Corrected Item-Total Correlation น้อยกว่า 0.20 ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.90 ผู้วิจัยได้พิจารณาและตัดข้อสอบที่มีค่า Corrected Item-Total Correlation น้อยกว่า 0.20 ได้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ มีค่า Corrected Item-Total Correlation ตั้งแต่ 0.20-0.51 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

3. แบบประเมินความสามารถการทำโครงการ มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีรูปแบบ วิธีการสร้างแบบประเมินกระบวนการทำโครงการจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบประเมินความสามารถการทำโครงการ ในความสามารถด้านการวางแผนการทำงาน จำนวน 5 ข้อ ความสามารถด้านกระบวนการทำงาน จำนวน 10 ข้อ และความสามารถด้านผลงานและการนำเสนอ จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ

3.3 เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถการทำโครงการ ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาแนวทาง หลักการ ทฤษฎีรูปแบบวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ในด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 ข้อ

4.3 เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยให้นักศึกษา จำนวน 20 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ที่ผ่านการหาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว จำนวน 30 ข้อ ก่อนที่จะเริ่มเรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

2. ดำเนินการเรียนการสอนตามรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักศึกษากลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นจำนวน 1 แผน สังเกตพฤติกรรมกระบวนการในการแก้ปัญหาตามขั้นตอนการเรียนรู้แบบโครงงานของนักศึกษาเป็นรายบุคคล และประเมินกระบวนการทำโครงงานของนักศึกษาเป็นรายกลุ่ม

3. หลังจัดการเรียนรู้ครบตามรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.3) และแผนบริหารการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย

4. ประเมินกระบวนการทำโครงงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1

5. ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย เปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

2. วิเคราะห์ข้อมูลกระบวนการทำโครงงานของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานแตกต่างกัน โดยผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ($\bar{X} = 15.31$, S.D. = 1.38) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ($\bar{X} = 12.03$, S.D. = 1.51) เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) พบว่า ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการทำโครงงานของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ (1) ความสามารถด้านการวางแผนการทำงาน ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.22) (2) ความสามารถด้านกระบวนการทำงาน ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 0.29) (3) ความสามารถด้านผลงานและการนำเสนอ ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 0.21) รวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 0.04)

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน คือ (1) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.21) (2) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.18) และ (3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.24) ความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.11)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปบุรีสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน พบว่า ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนผลการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานนั้น นักศึกษาต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องชัดเจนที่สุด การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงของนักศึกษาเป็นแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติโครงงานของนักศึกษา จึงถือได้ว่าเป็นการประเมินตามสภาพจริง เป็นวิธีการค้นหาความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่แท้จริงของนักศึกษา การที่นักศึกษาได้ออกสำรวจข้อมูลในการทำโครงงาน ไม่ว่าจะเป็นการไปสัมภาษณ์บุคคลข้อมูลด้านดนตรีไทย ทั้งครู อาจารย์ดนตรีในสถานศึกษา และปราชญ์ชาวบ้านด้านดนตรีไทย ได้ร่วมพูดคุยสัมภาษณ์ผู้รู้ในสถานที่จริง ได้ร่วมสังเกตการบรรเลงในสถานการณ์จริง และประกอบกับการได้รับความรู้จากผู้สอนที่ได้อำนวยความสะดวกในการสำรวจข้อมูลในการทำโครงงานของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริง เมื่อสงสัยสิ่งใดและต้องการหาคำตอบ สิ่งนั้นถือเป็นจุดเริ่มต้นของการรวบรวมองค์ความรู้เพื่อให้ได้คำตอบที่ตนเองต้องการเพื่อนำไปสู่ผลงานและความรู้ที่ยั่งยืนของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมาร์ต พัฒผล (2557 : 144-145) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Methods : CLM) มีพื้นฐานแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จะให้โอกาสผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้จากความรู้ที่มีมาก่อนเพื่อพัฒนาไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ และความเข้าใจจากประสบการณ์จริง การเรียนรู้จากวิธีการนี้ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้สำรวจถึงความเป็นไปได้ คิดวิธีแก้ปัญหา ทดสอบแนวคิดใหม่ ๆ การร่วมมือกับผู้อื่น การคิดทบทวนปัญหา และท้ายที่สุดคือเสนอวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดที่ตนเองคิดค้นขึ้น การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เชื่อว่าความรู้นั้นเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละคนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับบิวลีย์ตัน สุวรรณโคตร (2558 : 16) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสอนโดยใช้โครงงานสามารถสรุปได้เป็น 2 นัยคือ เป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิรูปที่บ่งชี้ถึงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในการสะท้อนผลการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการแสวงหาคำตอบจากข้อสงสัยหรือคำถาม ที่ผู้เรียนอยากรู้ และสามารถกำหนดเป็นประเด็นปัญหาเพื่อขยายประสบการณ์โดยใช้การเรียนรู้สู่โครงงานด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์หรือการทำวิจัยเล็ก ๆ ได้ด้วยตนเอง ส่วนความหมายตามนัยที่สอง เป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงปฏิรูปที่บ่งชี้ถึงกระบวนการสอนของครูในฐานะผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ที่สนองความสนใจของผู้เรียนรายบุคคลเป็นกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน โดยมุ่งที่จะจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในเรื่องหรือประเด็นที่สงสัยที่เป็นความสนใจของผู้เรียน โดยครูได้นำข้อมูลพื้นฐานจากข้อสงสัยของผู้เรียนเหล่านั้น มากลั่นกรองเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยจัดทำโครงงานได้ ซึ่งครูจะวางแผนการเรียนรู้ไว้ก่อนแล้วล่วงหน้า และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติที่เชื่อมโยงหรือบูรณาการระหว่างความรู้หรือประสบการณ์เดิมกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่อย่างมีระบบ ผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาและลงมือปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างลุ่มลึกในทุกขั้นตอน โดยใช้ทักษะที่หลากหลายในการแสวงหาความรู้ในการตอบสนองข้อสงสัยหรือความอยากรู้ของตนเอง โดยเชื่อมโยงหรือบูรณาการระหว่างความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เดิมกับสิ่งใหม่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรื่องที่ศึกษาที่อยู่ในสาระการเรียนรู้หรือนอกเหนือจากสาระการเรียนรู้ในบทเรียนมากำหนดเป็นหัวข้อโครงงาน ด้วยการใช้วิธีการและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย นำสิ่งที่ค้นพบไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากเหตุผลดังกล่าวได้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 คือ ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

2. จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีระดับคะแนนโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกเป็นรายด้านเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ (1) ความสามารถด้านกระบวนการทำงาน (2) ความสามารถด้านผลงานและการนำเสนอ และ (3) ความสามารถด้านการวางแผนการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติกระบวนการทำงานโดยศึกษาขั้นตอนของการจัดทำโครงงานด้วยตนเอง นักศึกษาจึงได้ร่วมมือกันปฏิบัติและค้นพบด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของกัมปนาท คูศิริรัตน์ (2562 : 148) และประวิทย์ ฤทธิบุลย์ (2563 : 102) ที่กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง รู้จักการวางแผนการทำงาน การลงมือปฏิบัติ ได้ตรวจสอบผลงานเพื่อปรับปรุงหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองขึ้นมาได้เอง จนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนรู้จักตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกวิธีการเรียนด้วยตนเอง ทั้งนี้การเรียนแบบโครงงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการสรุปผลอย่างชัดเจน ดังงานวิจัยของอรุณพล สุนทรพงศ์ (2563 : 89) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ พบว่า ความสามารถในการทำโครงงานของนักเรียนที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องอารยธรรมของโลกยุคโบราณ ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 87.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ ร้อยละ 75 ผลงานวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาของธิดิ ปัญญาอินทร์ (2560 : 101) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาระบวนการและผลการจัดการเรียนรู้ทฤษฎีดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้โครงงานเป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดนตรีศึกษา ที่เรียนตามแผนการเรียนของคณะครุศาสตร์ ด้วยการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และคะแนนทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตอยู่ในระดับดีมาก

จากเหตุผลดังกล่าวได้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 คือ ความสามารถในการทำโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานอยู่ในระดับปานกลาง

3. จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการทำโครงงาน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการทำโครงงานโดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงานส่งผลให้นักศึกษาได้คิดค้นหาแนวทางในการเรียนรู้ที่หลากหลายจากการระดมความคิดร่วมกับเพื่อนเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มีประกอบกับได้ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล มีอิสระในการคิด กระตุ้นการใช้จินตนาการในการหาวิธีการแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้นักศึกษาค้นพบความรู้ด้วยตนเอง บรรยายภาคในการจัดการเรียนรู้เป็นกันเอง นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกการทำงานกลุ่ม ฝึกการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เกิดเป็นทักษะกระบวนการที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสามารถนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Guzdzial (1998) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบโครงงานเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการสืบสวนส่งผลต่อการพัฒนาระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ทำการอภิปรายความรู้ร่วมกันในกลุ่มและนำเสนอผลงาน นอกจากนี้การสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้ทำกิจกรรมได้อย่างอิสระโดยมีผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำ ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน รวมทั้งสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและ

สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (Krajcovicova & Capay, 2012) และสอดคล้องกับ Efstratia (2014) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการเสริมสร้างศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละ คนให้ได้รับการพัฒนาได้เต็มขีดความสามารถที่มีอยู่อย่างแท้จริงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้วิธีการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมทั้งปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ในที่สุด จะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนมาปรับใช้และพัฒนางานในหลายด้านด้วยกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของไพฑูล คำคอนสาร (2559 : 96) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับรุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ (2560 : 99) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ในรายวิชา สด423 สถิติศาสตร์ไม่อิงพารามิเตอร์ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวได้สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี หลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ดังนั้น สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ผู้สอนนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานไปทดลองใช้กับเนื้อหาสาระวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลการเรียนและทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน
2. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนด้านความสามารถในการทำโครงงานหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังนั้น ผู้สอนควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาให้สูงขึ้น
3. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำโครงงานในระดับเห็นด้วยมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าควรจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีอิสระในการเรียนรู้ และได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ รายวิชา ทฤษฎีดนตรีไทย ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 กับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เช่น การใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือเทคนิคกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาด้านทักษะปฏิบัติดนตรี โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- กัมปนาท คูศิริรัตน์. (2562, พฤษภาคม-สิงหาคม). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน เพื่อบูรณาการชิ้นงานรายวิชาคู่ขนาน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารบัณฑิตศึกษา, 13 (2), 14-29.

- ธิตี ปัญญาอินทร์. (2560, กรกฎาคม-ธันวาคม). การจัดการเรียนรู้ทฤษฎีดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้โครงงานเป็นฐาน. *วารสารวิชาการ*, 9 (2), 131-142.
- ประวิทย์ ฤทธิบุญ. (2563, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ในรายวิชา เทคนิคการฝึกอบรมนาฏศิลป์และดนตรี ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์วิชาการ วิจัย และงานสร้างสรรค์*, 7 (1), 89-106.
- ปวิทย์รัตน์ สุวรรณโคตร. (2558). การใช้วิธีการสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ในการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข. (2558). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูล คำคอนสาร. (2559, กันยายน-ธันวาคม). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เรื่อง ช่างปูนปั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 9(3), 674-690.
- มารุต พัฒนาผล. (2557). *การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างการรู้คิดและความสุขในการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- รุ่งกานต์ ใจวงศ์ยะ. (2560, สิงหาคม). ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน ในรายวิชา สด423 สถิติศาสตร์ไม่อิงพารามิเตอร์. *รายงานการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปี 2560*, 713-719.
- วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี. (2562). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)*. ลพบุรี : วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
- อรรถพล สุนทรพงศ์. (2563, มกราคม-เมษายน). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง อารยธรรมของโลกยุคโบราณ ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน*, 12 (33), 39-49.
- Efstratia, D. (2014, May). Experiential education through projectbased learning. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 152 (33), 1256-1260.
- Guzdial, M. (1998, August). Technological support for project-based learning. *ASCD year book : Learning With technology*. 14 (4), 47-71.
- Krajcovicova,B. & Capay, M. (2012, January). Project based education of computer science using cross-curricular relations. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 47 (02), 54.

การศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา
วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี

A STUDY OF DEFECTS IN THAI WRITING OF FIRST YEAR UNDERGRADUATE
STUDENTS IN BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM IN DRAMA
EDUCATION AND MUSIC EDUCATION OF LOPBURI
COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

เปรมปรีย์ โพธิ์ศรีทอง¹

Preampree Posritong¹

*Corresponding author Email : preampreeposritong@gmail.com

(Received : January 15, 2021 ; Revised : February 1, 2021 ; Accepted : April 1, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี จำนวน 41 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชา 300-12001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) งานเขียนวิชาการที่นักศึกษาได้รับมอบหมายในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งสิ้น 246 ฉบับ 2) เครื่องหมายที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และ 3) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแบ่งลักษณะข้อบกพร่องที่ตรวจพบสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย รวมทั้งสิ้น 651 ครั้ง ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยที่พบมากที่สุด คือ ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี จำนวน 516 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 79.26 รองลงมาคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.83 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.91 สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ในด้านอักขรวิธี นักศึกษาขาดความแม่นยำและขาดการคำนึงถึงหลักการใช้อยู่ขณะ สละ วรรณยุกต์ ตัวารันต์ที่ถูกต้อง ด้านการใช้คำ นักศึกษาไม่ทราบหลักการใช้ลักษณนามและอักษรย่อที่ถูกต้อง ขาดประสบการณ์ในการเลือกใช้คำให้สอดคล้องกับเนื้อความ และด้านการใช้ภาษา นักศึกษาไม่ทราบหลักการใช้ระดับภาษาที่ถูกต้อง ใช้คำมากเกินไปจนความจำเป็น หรือประโยคที่สื่อความหมายได้หลายอย่าง เขียนประโยคไม่จบความหรือขาดความ

คำสำคัญ : ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย, สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา, สาขาวิชาดนตรีศึกษา

¹อาจารย์ประจำ ภาควิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, Teacher., Department of General Education, Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute

Abstract

The objectives of the research were : the purpose of this research was to study the deficiencies in Thai writing of the first year undergraduate students of the Bachelor of Education program in Drama Education and Music Education Lopburi College of Dramatic Arts. The research population consisted of first-year undergraduate students in the Bachelor of Education program in Drama Education and Music Education College of Dramatic Arts, Lopburi, 41 students registered for courses 300-12001 Thai for Communication, semester 1, academic year 2020. The research instruments were 1) academic writing assignments assigned by students in the Thai language for communication course, a total of 246 issues, 2) markers set by the researcher for use in data analysis and 3) the researcher sets criteria for analyzing the data to classify the characteristics of the detected defects. The statistics used in the data analysis were frequency values, percentage values.

The research findings were as follows : characteristics of defects in Thai writing, a total of 651 times. The most common deficiencies in Thai writing were : there were 516 errors in typography or 79.26%, followed by language usage errors of 77 times or 11.83 percent and the least common defects were faults in the use of words 58 times or 8.91%. Causes of defects in writing Thai language in typographical aspect, The students lacked accuracy and lacked consideration of the principles of correct use of consonants, vowels, tonal and orthography. Regarding the use of words, the students did not know the correct use of classifiers and abbreviations, lack of experience in choosing words that were consistent with the text and the use of language, students do not know the principles of using the correct language level, use more words than necessary or sentences that can convey many meanings, write sentences that do not finish or lack.

Keywords : Defects in Thai Writing, Drama Education, Music Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นหลักฐานสำคัญที่สร้างความน่าเชื่อถือได้ดีกว่าการพูด การสื่อความรู้ ความคิด ความรู้สึกประสบการณ์และความต้องการของผู้เขียน โดยการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจ ทักษะการเขียนนั้นถือเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน เพราะผู้เขียนต้องมีความรู้และสั่งสมประสบการณ์ไว้มาก ดังที่นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต (2544) กล่าวว่า การเขียนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ความเป็นศาสตร์ของการเขียนอยู่ที่การมีกฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์ซึ่งสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ ส่วนด้านความเป็นศิลป์คือความประณีตในการเลือกสรรถ้อยคำมาใช้เพื่อสื่อความหมาย การรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน โวหาร และลีลาต่างๆ ล้วนก่อให้เกิดความงามขึ้นในภาษาเขียนและทำให้ภาษาเขียนแตกต่างจากภาษาพูด

การเขียนสามารถใช้เป็นหลักฐานสำคัญในการทำงานของเราได้เป็นอย่างดี ปัจจุบันที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดนดังเช่นปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพอย่างสูงสุดและเต็มศักยภาพเพื่อให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น จึงจะสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้เป็นอย่างดี ดังนั้น

การเขียนที่มีประสิทธิภาพที่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะในวัยเรียน

ทักษะการเขียนเป็นหนึ่งในทักษะของภาษาไทยที่สำคัญอย่างยิ่ง การเขียนเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา จำเป็นต้องอาศัยการเขียนเพื่อบันทึกและรวบรวมข้อมูล ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนแต่ละรายวิชาได้มากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการเขียนของนักเรียนนักศึกษา โดยผู้เรียนจะต้องเรียบเรียงความรู้และความคิด รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ของตนเองออกมาเพื่อสื่อความหมายและทำความเข้าใจกับผู้อื่น (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2534 : 20) การเรียนในระดับอุดมศึกษานับว่าทักษะการเขียนมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาระดับชั้น เนื่องจากผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้และความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเขียนบทความ รายงานทางวิชาการ การเขียนตอบข้อสอบแบบอัตนัย เป็นต้น ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าหากเขียนผิดพลาดจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป ผู้สื่อและผู้รับไม่สามารถสื่อความหมายให้ตรงกันได้ ด้วยเหตุนี้ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีความซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ การที่จะต้องฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาให้ถูกต้อง ให้ดีจะต้องอาศัยเวลา และการฝึกฝนอย่างเพียงพอเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้มีทักษะเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ได้สังเกตการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวนมากมีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย จึงมีแนวคิดที่จะแก้ปัญหาการเขียนของนักศึกษา โดยจำเป็นต้องศึกษาลักษณะข้อบกพร่องการเขียนของนักศึกษาก่อนว่ามีข้อบกพร่องด้านใดบ้าง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ด้วยเห็นว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ได้ทราบว่าวางแผนการจัดการศึกษาอย่างไร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด และเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียน ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้สอนตระหนักถึงระดับความสามารถในการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยปรับปรุงจากแนวทางและแนวคิดการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของไซลรี ปราโมช ณ อยุธยา (2519) นำมาใช้ในการวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ 1. ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี 2. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ และ 3. ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 41 คน ที่ลงทะเบียนในรายวิชา 300-12001 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลออกเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

งานเขียนวิชาการที่นักศึกษาได้รับมอบหมายในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ การเขียนแนะนำตัวเอง การเขียนบรรยาย พรรณนา บทวิจารณ์ บทความแสดงความคิดเห็น บทความวิเคราะห์ และการเขียนสารคดี รวมทั้งสิ้น 246 ฉบับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยปรับปรุงจากแนวทางและแนวคิดของภณิดา จิตนุกูล (2550) ในการกำหนดเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ดังนี้

เครื่องหมายกากบาท ใช้ขีดเส้นข้อความที่เป็นข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี

เครื่องหมายกากบาทวงกลมใช้แสดงบนคำหรือข้อความที่ควรตัดออก

ที่ไม่ควรใช้

เครื่องหมายกากบาทในกล่องใช้แสดงบนคำหรือข้อความ

เครื่องหมายเท่ากับ ใช้แสดงบนคำหรือข้อความที่เป็นภาษาพูด

เครื่องหมายวงรีใช้เชื่อมคำหรือข้อความให้ชิดติดกัน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลงานเขียนภาษาไทยจากแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี จำนวน 246 ฉบับ

2. กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ดังนี้

2.1 ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี

การใช้พยัญชนะ

การใช้สระ

การใช้วรรณยุกต์

การใช้ตัวการันต์

การใช้วรรคตอน

2.2 ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ

การใช้คำผิดความหมาย

การใช้ลักษณะนาม

การใช้คำไม่สุภาพ

การใช้คำย่อ

2.3 ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา

การใช้ภาษาพูดในงานเขียนวิชาการ

การใช้ภาษาไม่กระชับ

การใช้ภาษาไม่สละสลวย

3. นำข้อมูลมาคัดแยกตามลักษณะข้อบกพร่องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อบกพร่องแต่ละลักษณะเพื่อใหทราบว่ามีข้อบกพร่องในลักษณะใดมากที่สุด และวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย
2. นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) และเสนอข้อมูลสถิติ ค่าร้อยละในรูปแบบตาราง

ผลการวิจัย

ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563 และการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย สรุปได้ดังนี้

1. **ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย พบว่า** ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยรวมทั้งสิ้น 651 ครั้ง ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยที่พบมากที่สุด คือ ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี จำนวน 516 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 79.26 รองลงมาคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.83 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.91
2. **ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี พบว่า** ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธีรวมทั้งสิ้น 516 ครั้ง ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธีที่พบมากที่สุดคือ การใช้วรรณยุกต์ จำนวน 136 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.36 รองลงมาคือ การใช้พยัญชนะ จำนวน 128 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.81 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้สระ จำนวน 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.98
3. **ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ พบว่า** ข้อบกพร่องด้านการใช้คำรวมทั้งสิ้น 58 ครั้ง ข้อบกพร่องด้านการใช้คำที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำผิดความหมาย จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.28 รองลงมาคือ การใช้คำย่อ จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.76 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้คำไม่สุภาพ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.45
4. **ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา พบว่า** ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษารวมทั้งสิ้น 77 ครั้ง ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาที่พบมากที่สุดคือ การใช้ภาษาไม่สละสลวย จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.16 รองลงมาคือ การใช้ภาษาพูดในงานเขียนวิชาการ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.17 และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้ภาษาไม่กระชับ จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.68

การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย

1. **ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี** นักศึกษาขาดความแม่นยำในการเลือกใช้ มีความสับสนและขาดการคำนึงถึงหลักการใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ และการใช้วรรคตอนที่ถูกต้อง
2. **ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ** นักศึกษาไม่ทราบหลักการใช้ลักษณนาม อักษรย่อที่ถูกต้อง ขาดประสบการณ์ในการเลือกใช้คำให้สอดคล้องกับเนื้อความในประโยค และการได้รับอิทธิพลของภาษาถิ่นหรือภาษาปากที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงข้อบกพร่องเกิดจากนักศึกษาไม่ทราบหลักการในการเขียนงานเขียนวิชาการที่ถูกต้อง โดยการเขียนคำให้สั้นลง หรือการใช้อักษรเพื่อความสะดวกและความรวดเร็วในการ
3. **ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา** นักศึกษาไม่ทราบหลักการเลือกใช้ระดับภาษาที่ถูกต้อง ขาดประสบการณ์ในการเลือกใช้คำ ใช้คำมากเกินไปจนความจำเป็น และนักศึกษาที่ไม่สามารถเลือกใช้คำที่สื่อความหมายที่นักศึกษาต้องการได้ เช่น การใช้คำที่มีความหมายกว้าง หรือประโยคที่สื่อความหมายได้หลายอย่างเขียนประโยคไม่จบความหรือขาดความ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี ปีการศึกษา 2563 พบว่ามีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1. ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี เป็นข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด จำนวน 516 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 79.26 โดยเฉพาะการใช้พยัญชนะและวรรณยุกต์ พบว่า นักศึกษาเขียนพยัญชนะผิดจาก ร เป็น ล เช่นคำว่า เรือๆ เขียนผิดเป็น เลื่อนๆ รำลึก เขียนผิดเป็น ลำลึก การเขียนพยัญชนะ ศ เป็น ส เช่นคำว่า บรรยากาศ เขียนผิดเป็น บรรยากาส เบญจเพส เขียนผิดเป็น เบญจเทศ เป็นต้น การใช้ตัวการันต์ เช่น ผุ่งสัตว์ เขียนผิดเป็น ผุ่งสัตว์ เหตุการณ์ เขียนผิดเป็น เหตุการ คำเหล่านี้มีใช้บ่อย แต่ นักศึกษาขาดความแม่นยำด้านการสะกดคำและขาดการสืบค้นข้อมูลว่าคำนั้น ควรจะเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของภิญญา จิตนุกูล (2550) วิจัยเรื่องลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ปการศึกษา 2550 พบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ การใช้คำ การใช้รูปแบบการเขียน และการใช้โครงสร้างของประโยค และชนิกา คำพุ่มและนworคำเมือง (2551) วิจัยเรื่องการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ลักษณะข้อบกพร่องที่พบมากที่สุดคือใช้พยัญชนะผิด รองลงมาคือใช้สระผิด รองลงมาคือใช้ตัวการันต์ผิด และที่พบน้อยที่สุดคือใช้วรรณยุกต์ผิด สอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย แก้วหนูนวล และภัทร์ธรา นลองเดช (2561) วิจัยเรื่องลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย : กรณีศึกษาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การสะกดคำผิด ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยรองลงมา คือ การเว้นวรรค การใช้ผิดรูปแบบการเขียนงาน การใช้คำ ฟุ่มเฟือย การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน การใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ การใช้ประโยคที่เรียงคำหรือกลุ่มคำผิดตำแหน่ง และการใช้ประโยคที่เป็นสำนวนภาษาต่างประเทศตามลำดับ และธนู ทดแทนคุณ และปวีณา จันทรสุวรรณ (2558) วิจัยเรื่อง ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย : กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี พบว่า ข้อบกพร่องในการใช้คำด้านสะกดคำ เพราะใช้พยัญชนะหรือสระผิด รองลงมาได้แก่ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ ด้านการวางวรรณยุกต์ผิดที่ และลักษณะที่พบน้อยที่สุดคือการใช้ภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน ด้านภาษาผิดระดับ การใช้สำนวนผิดความหมาย และการใช้ลักษณนามไม่ถูกต้อง

2. ข้อบกพร่องด้านภาษา ปัญหาที่ควรพิจารณาคือ การใช้ภาษาไม่สละสลวย การใช้ภาษาพูดในงานเขียนวิชาการ เนื่องจากพบข้อบกพร่องเป็นจำนวนมาก การใช้ภาษาไม่สละสลวย เช่น “ฉันได้เห็นความธรรมชาติ และความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ เห็นท้องฟ้าที่สดใส เห็นและรู้สึกสบายตาสบายใจ และได้เห็นสัตว์ป่าที่สมบูรณ์ แข็งแรง” และ การใช้ภาษาพูดในงานเขียนวิชาการ เช่นคำว่า เป็นคนเฟรนด์ลี่ เป็นลูกสาวคนเดียว แสดงให้เห็นว่านักศึกษา ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องระดับของภาษา ขาดทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งที่นักศึกษาทราบดีว่างานเขียนวิชาการควรใช้ภาษาระดับทางการ แต่กลับใช้คำระดับภาษาพูดในการเขียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษายังพบว่า ลักษณะข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย รวมทั้งสิ้น 651 ครั้ง ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยที่พบมากที่สุด คือ ข้อบกพร่องด้านอักขรวิธี จำนวน 516 ครั้ง ข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา จำนวน 77 ครั้ง และข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุดคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้คำ จำนวน 58 ครั้ง ดังนั้น สถานศึกษาควรสนับสนุน

ให้ผู้สอนสร้างชุดฝึกการเขียน เช่น พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ และหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เป็นต้น ในรายวิชาภาษาไทยชั้น เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาข้อบกพร่องด้านการเขียนในประเด็นอื่น ๆ เช่น ข้อผิดพลาดด้านรูปแบบการเขียนด้านเนื้อหา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). การสอนการเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางการสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2519). การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515-2516. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิกา คำพุด และนพพร คำเมือง. (2551). การแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธนู ทดแทนคุณ และปวีณา จันทรสุวรรณ. (2558). ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย : กรณีศึกษานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2544). หลักการพูด. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ภณิดา จิตนุกูล. (2551). ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ปการศึกษา 2550. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- วันชัย แก้วหนูนวล และภัสรธีรา ฉลองเดช. (2561, กรกฎาคม-ธันวาคม). ลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย : กรณีศึกษาการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5 (2), 1-11.

การมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

THE PARTICIPATION IN VACCINATION TO PREVENT THE SPREAD OF
COVID-19 OF STUDENTS MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
MAHAVAJIRALONGKORNRAJAVIDYALAYA CAMPUS, WANG NOI DISTRICT,
PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE

ณัฐกุล ชันทอง¹, กัญญารัตน์ แสงสว่าง², สำราญ ศรีคำมูล³, และมนตรี รอดแก้ว⁴

Nattakun Khanthong¹, Kanyarat Saengsawang², Samran Srikammul³ and Montri Rodkeaw⁴

*Corresponding author Email : nuttakulmrc@gmail.com.@gmail.com

(Received : January 17, 2021 ; Revised : February 4, 2021 ; Accepted : April 3, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2563 ภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 71 รูป/คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาในการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 รูป/คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีรายละเอียดดังนี้ ด้านการฉีด

¹⁻² นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการปกครอง, Students., Program in Political Science (Government), Mahamakut Buddhist University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Asst. Prof. Dr., Program in Teaching English, Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

⁴ ดร. สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย, Dr., Program in Political Science (Government), Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus

วัคซีน ด้านการประเมินผล และด้านการตัดสินใจ และการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย มี 3 ด้าน คือ ด้านการตัดสินใจ ควรแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลเมื่อมีการตัดสินใจ ด้านการฉีดวัคซีน ควรมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมฉีดวัคซีน และด้านประเมินผล ควรมีส่วนร่วมในการประเมินความพอใจในการฉีดวัคซีนของนักศึกษา

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมการฉีดวัคซีน, การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

Abstract

The objectives of the research were: 1) to study participation in vaccination to prevent the spread of the COVID-19 virus of students Mahamakut Buddhist University, MahaVajiralongkorn Rajavidyalaya Campus, Wang Noi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, 2) to collect feedback on problems and solutions for the issue of participation in vaccination to prevent the spread of COVID-19 of students Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus, Wang Noi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The population includes students of Mahamakut Buddhist University, MahaVajiralongkorn Rajavidyalaya Campus, Wang Noi District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, academic year 2020, second semester, 71 person. The sample group was students who participated in vaccination to prevent the spread of the COVID-19 in Mahamakut Buddhist University, MahaVajiralongkorn Rajavidyalaya Campus, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, the second semester, academic year 2020, 30 person, selected by purposive sampling.

The research findings were as follows : The level of vaccination participation to prevent the spread of COVID-19 of students Mahamakut Buddhist University Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus. All of 3 aspects were overall at a high level. All the levels were also found that there were arranged from the most to the least as follow: Vaccination, Evaluation aspect, Decision making. to collect feedback on problems and solutions for the issue of participation in vaccination to prevent the spread of COVID-19 of students Mahamakut Buddhist University, Mahavajiralongkorn Rajavidyalaya Campus. There was three aspects: Decision-making, Opposition or objection opinions should be expressed rationally when a decision was made. Vaccination should be involved in preparing for vaccination participation and evaluation should participate in the assessment of student satisfaction with vaccination.

Keywords : The Participation in Vaccination, The Spread of COVID-19

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การมีส่วนร่วม (participation) ก่อให้เกิดผลดีกับการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่ายเพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายมากที่สุด เช่นเดียวกันกับการที่เรามีส่วนร่วมทางสังคม เพราะความหมายของสังคมก็คือ การอาศัยอยู่ด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เช่น สังคม ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน จังหวัด ประเทศชาติ ไปจนถึงระดับโลก เหล่านี้เรียกว่าสังคม แล้วการ

ที่จะอยู่ด้วยกันในสังคมอย่างสงบสันติสุข และเพื่อให้สังคมนั้นๆ เกิดความเรียบร้อยมากที่สุด ทุกสังคมจึงต้องมีกฎระเบียบและกติกา สำหรับประเทศชาติจะเรียกขานกันว่า กฎหมาย ซึ่งยึดถือเป็นข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากผู้ใดกระทำการผิดกฎหมาย จะต้องได้รับบทลงโทษตามที่รัฐธรรมนูญสูงสุดได้บัญญัติเอาไว้แน่นอนว่าหากทุกคนในสังคมต่างเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายย่อมทำให้สังคมนั้นๆ น่ายุ่ ผู้คนในสังคมรู้สึกอุ่นใจและปลอดภัย นอกจากกฎหมายแล้ว สิ่งที่จะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมให้น่าอยู่นั้นก็คือ การมีส่วนร่วมของคนในสังคม การมีส่วนร่วมนั้นนอกจากจะเป็นเครื่องมือพัฒนาสังคมแล้ว บางครั้งยังเป็นการสร้างสรรค์ความสามัคคีปรองดอง ของคนในสังคมอีกด้วย การมีส่วนร่วมมีหลายวิธี ในอีกมุมหนึ่ง การมีส่วนร่วมนั้นเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง จะต้องมีการทบทวนจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติเหตุผลแรกของการที่มีคนมารวมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าการกระทำทั้งหมดที่ทำได้โดยกลุ่ม ผู้นำชุมชนหรือกระทำการผ่านองค์กร ดังนั้น ผู้นำชุมชนองค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สังคมเกิดการพัฒนานั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 ระบุหลักการสำคัญไว้ว่า ต้องยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้สังคมเกิดการพัฒนา เช่น การมีส่วนร่วม หลักการพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม กระบวนการพัฒนาสังคม เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559 : 4) เงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนมี 3 ประการ คือ 1) การมีอิสรภาพในการเข้าร่วม หมายถึง การเข้าร่วมต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ 2) ความเสมอภาคในการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง ทุกคนที่เข้าร่วมต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน 3) ผู้เข้าร่วมต้องมีความสามารถพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง มีความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องใช้ในงานพัฒนาสังคม และคนในสังคมเองก็มีส่วนสำคัญที่สุดเพราะคนเป็นศูนย์กลางหลักในการพัฒนาที่จะทำให้สังคมมีการพัฒนาไปในทางที่ดี การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation Approach) ถือว่าเป็นตัวอย่างแนวคิดหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้เกิดกระบวนการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างสมาชิกในสังคมหรือชุมชนให้เป็นไปได้โดยสะดวกขึ้น ความเป็นชุมชนเข้มแข็ง (Strong Community) จะเกิดขึ้นได้ หากสมาชิกของชุมชนมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนนี้ จะเป็นพลังชุมชนที่ผลักดันให้เกิดการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาของชุมชนในแต่ละขั้นตอนให้บรรลุเป้าหมาย (จินตวิรุณ เกษมสุข, 2561 : 169)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ประสบปัญหาในด้านการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19 น้อย ซึ่งมีหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ไม่มั่นใจในวัคซีนและกลัวผลข้างเคียงของวัคซีนเพราะในช่วงที่ขาดแคลนวัคซีน วัคซีนมาช้า รัฐบาลปล่อยให้มีการปล่อยข่าวผลข้างเคียงของวัคซีนมากเกินไปเกินกว่าความจริง โดยไม่มีการแก้ไขข้อเท็จจริง ข่าวอันน่ากลัวของวัคซีนส่งกันไปทั่วเหมือนกับว่าเพื่อลดความต้องการการฉีดวัคซีนให้น้อยลง รัฐบาลจะได้ไม่ถูกต่อว่านินทามากเกินไปในช่วงไม่มีวัคซีน เมื่อมีการตอกย้ำผลลบของวัคซีนต่อเนื่อง จนฝังเข้าไปเป็นความเชื่อของผู้คน จึงยากที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กลับมาสมัครใจฉีดวัคซีนกันในปัจจุบัน ทั้งนี้ยังไม่มีมาตรการฉีดวัคซีนโควิด-19 ในเขตพื้นที่มหาวิทยาลัยจึงส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของนักศึกษาในการฉีดวัคซีนอาจเป็นเพราะสถานการณ์ยังอยู่ในขั้นที่ไม่รุนแรงมากนัก แต่ในความเป็นจริงแล้วการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนมีผลต่อสุขภาพอนามัยของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งโดยตรงและทางอ้อม

จากสภาพของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณ

ราชวิทยาลัย พ.ศ.2564 เพื่อป้องกันการติดต่อของเชื้อไวรัส การฉีดวัคซีนนั้นขัดขวางการแพร่ระบาด และลดผลกระทบที่ร้ายแรงของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษาและเพื่อทำตามนโยบายของรัฐบาลในการหยุดยั้งเชื้อโควิดให้หายไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2563 ภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 71 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาในการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 รูป/คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ และชั้นปี

ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 มี 3 ด้าน คือ ด้านการตัดสินใจ ด้านการฉีดวัคซีน และด้านประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และชั้นปี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบได้ตามรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ดังนี้

น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนและนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้ (ประกอบ กรณสูตร, 2542 : 108)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะ มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีน จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของวิจัย ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แบบสอบถามในแต่ละข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 แสดงว่าสามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป/คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามทันที

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามครบตามจำนวน 30 ชุด คิดเป็น 100 %

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่อง การมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 26 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมาคือ เพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 19 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือ อายุ 21-30 ปี จำนวน 11 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 4 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 2 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านฉีดวัคซีน รองลงมาได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านประเมินผล ตามลำดับ เมื่อแยกออกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) **ด้านการตัดสินใจ** พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมของการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา ด้านการตัดสินใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.38 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1 ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 มีค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมาคือ ข้อที่ 3 ท่านมีส่วนร่วมในการปรึกษาหรือพิจารณาตัดสินใจฉีดวัคซีน มีค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 ท่านแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลเมื่อมีการตัดสินใจเลือกฉีดวัคซีนของมหาวิทยาลัยไม่ตรงกับความต้องการของท่าน มีค่าเฉลี่ย 4.40 และ ข้อที่ 2 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 มีค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5 ท่านมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีค่าเฉลี่ย 4.20 ตามลำดับ

2) **ด้านการฉีดวัคซีน** พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมของการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา ด้านการฉีดวัคซีน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 2 ท่านมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีน มีค่าเฉลี่ย 4.66 รองลงมา ข้อที่ 1 ท่านมีส่วนร่วมในการลงชื่อเข้าร่วมรับการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด มีค่าเฉลี่ย 4.63 รองลงมา ข้อที่ 3 ท่านมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมฉีดวัคซีน มีค่าเฉลี่ย 4.60 รองลงมา ข้อที่ 5 ท่านมีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ตามนโยบายของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ย 4.50 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 4 ท่านมีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้นักศึกษาเข้ารับการฉีดวัคซีน มีค่าเฉลี่ย 4.33 ตามลำดับ

3) **ด้านประเมินผล** พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมของการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา ด้านการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.42 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1 ท่านมีส่วนร่วมรับทราบผลการดำเนินกิจกรรมการฉีดวัคซีน มีค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ มี 2 ข้อ ข้อที่ 3 ท่านมีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 มีค่าเฉลี่ย 4.46 และ ข้อที่ 4 ท่านมีส่วนร่วมในการนำปัญหาและอุปสรรคที่พบเห็นในการฉีดวัคซีนรายงานให้นักศึกษาทราบ มีค่าเฉลี่ย 4.46 รองลงมา ข้อที่ 2 ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความพอใจในการฉีดวัคซีนของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 5 ท่านมีส่วนร่วมในการเสวนาแสดงความคิดเห็นร่วมกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.30 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านการตัดสินใจควรแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลเมื่อมีการตัดสินใจ
2. ด้านการฉีดวัคซีน ควรมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมฉีดวัคซีน
3. ด้านประเมินผล ควรมีส่วนร่วมในการประเมินความพอใจในการฉีดวัคซีนของนักศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ปฏิบัติตามส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา ในด้านการตัดสินใจ ด้านการฉีดวัคซีน และด้านประเมินผล แต่ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของปัญญาเฉลียวชาติ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยภาพรวม พบว่า มีการปฏิบัติตามอยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับจิตติอสิลา ใจเพียร (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในขั้นรับฟังความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการมีส่วนร่วมในขั้นเสริมอำนาจตามลำดับ และด้านการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) ด้านการตัดสินใจ พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ปฏิบัติตามการมีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 มีส่วนร่วมในการปรึกษาหรือพิจารณาตัดสินใจฉีดวัคซีน มีการแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลเมื่อมีการตัดสินใจเลือกฉีดวัคซีนของมหาวิทยาลัยไม่ตรงกับความต้องการของท่าน มีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 และมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งไม่สอดคล้องการวิจัยของกุสุมา เขียวเพกา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมีส่วนร่วมในการประเมิน และมีส่วนร่วมในการวางแผน ตามลำดับในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2) ด้านการฉีดวัคซีน พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ปฏิบัติตามส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา คือ การมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมฉีดวัคซีน มีส่วนร่วมในการลงชื่อเข้าร่วมรับการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 มีส่วนร่วมในการป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโควิด-19 ตามนโยบายของรัฐบาลอย่างเคร่งครัด มีส่วนร่วมในการเชิญชวนให้นักศึกษาเข้ารับการฉีดวัคซีน มีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีน มีส่วนร่วมในการให้ความสำคัญกับการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันตัวเองและคนรอบข้าง มีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนให้ครบทั้ง 2 เข็ม ซึ่งไม่สอดคล้องการวิจัยของอรพิน ปิยะสกุลเกียรติ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ทางกรมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแค อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ทางสังคม และสภาพแวดล้อม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3) ด้านประเมินผล พบว่า นักศึกษามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ปฏิบัติตามส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ของนักศึกษา คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินความพอใจในการฉีดวัคซีนของนักศึกษา มีส่วนร่วมในการเสวนาแสดงความคิดเห็นร่วมกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินผล มีส่วนร่วมติดตามและประเมินผลการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 มีส่วนร่วมรับทราบผลการดำเนินกิจกรรมการฉีดวัคซีน มีส่วนร่วมในการนำปัญหาและอุปสรรคที่พบเห็นในการฉีดวัคซีนรายงานให้นักศึกษาทราบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปณัตต์ บุนขุนทด และคณะ (2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีส่วนร่วมในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมีส่วนร่วมในระดับมาก และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการตัดสินใจ นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยรวมอยู่ในระดับมาก จึงเห็นได้ว่านักศึกษาให้ความสำคัญในการป้องกันและยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ตามนโยบายของรัฐ
2. ด้านการฉีดวัคซีน นักศึกษามีส่วนร่วมในการเข้ารับการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยรวมอยู่ในมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ควรมีนโยบายจัดหาสื่อการเรียนรู้การป้องกันโควิด-19 เพื่อดึงดูดนักศึกษาให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส
3. ด้านประเมินผล นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการฉีดวัคซีนป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยรวมอยู่ในมาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ควรมีนโยบายส่งเสริมให้นักศึกษาประเมินตนเองในการฉีดวัคซีนป้องกันเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของวัคซีนและให้เกิดประสิทธิภาพในการสรุปผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัญหาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจฉีดวัคซีนป้องกันโคโรนาไวรัสโควิด-19 ในด้านความพึงพอใจ การรับรู้ถึงผลประโยชน์ของการรักษาและป้องกันโรคของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

- กุสุมา เขียวเพกา. (2560). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จินตวิทย์ เกษมสุข. (2561, มกราคม-เมษายน). แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน
- วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 26 (50), 169-186.
- ฐิตติธนา ใจเพียร. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน

จังหวัดลำพูน : ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น, การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเนชั่น.

ปิ่นทนต์ บณขุนทด และคณะ. (2562, มกราคม-มีนาคม). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตำบลอิสาน อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 6 (1), 209-222.
ประกอบ กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.
ปัญญา เฉลียวชาติ. (2560).การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. สำนักนายกรัฐมนตรี.

อรพิน ปิยะสกุลเกียรติ. (2561, กันยายน-ธันวาคม). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในตำบลท่าแคจังหวัดลพบุรี. วารสารร่มพญักษ์, 36 (3), 45-65.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

วัตถุประสงค์

วารสารนิสิตวัง เป็นวารสารของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นวารสารตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการในสาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ของคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่สนใจ อีกทั้งแขนงวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การศึกษา และสหวิทยาการต่าง ๆ โดยกำหนดเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม

ขอบเขตการตีพิมพ์

พระพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปะ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การศึกษา และสหวิทยาการต่าง ๆ

การส่งต้นฉบับ

ส่งต้นฉบับเอกสารพร้อมไฟล์ข้อมูลในรูปแบบ Word และ Pdf มาที่ email : wongsurin2520@gmail.com, sa-2520@hotmail.com และสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลสนับทึบ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 ติดต่อสอบถามรายละเอียดที่ พระมหาสาธิต เปรมสิโล, ดร. นายอัศวิน คงชำนาญ และพระสุธารักษ์ ธรรมารักษ์ โทรศัพท์ 035-745-038, 08-1044-7961, 087-8523886, 082-614-7358 โทรสาร 0-3574-5037

เกณฑ์การตีพิมพ์/รูปแบบการตีพิมพ์

1.บทความที่ส่งมาเพื่อเผยแพร่ต้องเป็นบทความที่อยู่ในขอบเขตที่กำหนดเท่านั้น โดยไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับบทความที่ได้รับการตีพิมพ์

2. การพิมพ์ต้นฉบับจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ มีเนื้อหาที่สมบูรณ์ จัดพิมพ์แบบหน้าเดียว กระดาษพิมพ์ขนาด A4 (8.5×11 นิ้ว) จำนวนไม่เกิน 12 หน้า ใช้รูปแบบ Word ตัวอักษร TH SarabunPSK 14 Point

3. การตั้งระยะขอบ ให้ตั้งเป็นประเภทระยะขอบ เพื่อการเย็บเล่มหนังสือ

บน 2.54 ซม.

ล่าง 2.54 ซม.

ซ้าย 3.00 ซม.

ขวา 3.00 ซม.

หัวกระดาษและท้ายกระดาษ

จากขอบ หัวกระดาษ

1.5 ซม.

ท้ายกระดาษ

1.5 ซม.

การใส่เลขหน้า ให้ใส่ด้านบนขวา โดยใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวปกติ

4. ข้อปฏิบัติในการพิมพ์แต่ละหัวข้อ

4.1 ชื่อเรื่อง/บทความ ชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 พอยต์ ตัวหนา ไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ

4.2 ชื่อผู้เขียนบทความ ระบุชื่อผู้เขียน ผู้ร่วมวิจัย (ถ้ามี) และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 12 พอยต์ ใต้ด้านขวาหน้ากระดาษ พร้อมระบุอีเมลผู้เขียน

4.3 สังกัดผู้เขียน ถ้าเป็นนักศึกษาให้ระบุผลการศึกษา สาขาวิชา ชื่อสถาบันการศึกษา ถ้าไม่ใช่ นักศึกษาให้ระบุผลการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และหน่วยงานที่สังกัด (ถ้ามี) ขนาดตัวอักษร 12 พอยต์ ใต้ที่เชิงบรรทัดท้ายหน้า

4.4 บทคัดย่อ (Abstract) บทคัดย่อบทความวิจัย ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 พอยต์ ตัวหนา ใต้กึ่งกลางหน้ากระดาษ ความยาวไม่เกิน 300 คำ เนื้อหาในบทคัดย่อใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 พอยต์ และบทคัดย่อบทความวิชาการ ใช้เหมือนบทความวิจัย

4.5 คำสำคัญ (Keywords) ระบุคำสำคัญ 2-4 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใต้ท้ายบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 พอยต์ ตัวหนา

4.6 เนื้อหา (Content) หัวข้อชิตด้านซ้ายกระดาษและใช้อักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 พอยต์ ตัวหนา ส่วนเนื้อหาในแต่ละหัวข้อใช้อักษร TH SarabunPSK ตัวปกติ ขนาด 14 พอยต์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. กรอบแนวคิดการวิจัย (ถ้ามี)
4. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
5. วิธีดำเนินการวิจัย ระบุ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปร เครื่องที่ใช้ในการวิจัย การหาคุณภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แต่ละขั้นตอนควรเขียนให้กระชับและเป็นขั้นตอนที่เหมาะสม
6. สรุปผลการวิจัย ระบุผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์อย่างกระชับ ซึ่งอาจมีตารางหรือภาพประกอบ
7. อภิปรายผลการวิจัย ระบุประเด็นที่สำคัญของผลการวิจัยในแต่ละวัตถุประสงค์ และอภิปรายโดยมีการอ้างอิงหรือเชื่อมโยงทฤษฎีและงานวิจัยสนับสนุน
8. ข้อเสนอแนะ ระบุรายละเอียดข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.7 ตาราง (ถ้ามี) ใช้ตารางแบบเส้นคู่ ให้ระบุคำว่า “ตารางที่” ตามด้วยหมายเลขกำกับภาษาอังกฤษใช้คำว่า Table

4.8 ภาพ (ถ้ามี) รูปภาพประกอบบทความ ควรบันทึกไฟล์รูปภาพ เป็นนามสกุล JPEG. ให้ระบุคำว่า “ภาพที่” ตามด้วยหมายเลขกำกับ ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Figure

4.9 การอ้างอิงในเนื้อหา ใช้ระบบ APA โดยระบุชื่อผู้เขียน ปีที่พิมพ์และเลขหน้า ดังตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา ดังปรากฏรายละเอียดด้านล่างนี้

4.10. เอกสารอ้างอิง ใช้ระบบ APA (American Psychological Association style) ดังตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเอกสารอ้างอิง ดังปรากฏรายละเอียดด้านล่างนี้

5. ตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา

5.1 หนังสือ

ผู้เขียนคนเดียว

(สำราญ ศรีคำมูล, 2549 : 1)

(Bill, 2549 : 6)

ผู้เขียน 2 คน

(สำราญ ศรีคำมูล และสนิท วงศ์ป้อมศิริ, 2560 : 31)

(John and David, 1984 : 12)

ผู้เขียน 3 คน

(สนธิท วงปล้อมหิรัญ และคณะ, 2559 : 22)

(John Dewey, et al., 2000 : 9)

ผู้เขียนเป็นหน่วยงาน

(มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2559 : 10-15)

(Ministry of Education, 2019 : 4)

การอ้างอิงในเนื้อหา (การอ้างอิงเอกสารสองทอด)

.....โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาท (Cronbach, 1974 อ้างใน ยุทธ ไทยวรรณ, 2543 : 9) 'ได้ความเชื่อมั่น....

.....ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1978 อ้างใน ประคอง กรรณสูตร, 2538).....

5.2 งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

(สายัณห์ วงศ์สุรินทร์, 2549 : บทคัดย่อ)

(อาทิตย์ ชูชัย, 2557)

(Watson, 1990)

5.3 รายงานการประชุม

(นฤมล ชุ่มเจริญสุข, 2557 : 20)

(Anan Srita, 1990 : 45)

5.4 วารสาร

(สายัณห์ วงศ์สุรินทร์, 2557 : 76-85)

5.5 หนังสือพิมพ์

(สมศรี หาญอนันตสุข, 2550 : 7)

(Krishman, 2007 : 1)

5.6 จุลสาร แผ่นพับ และแผ่นปลิว

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541)

(Research and Training Center on Independent Living, 1993)

5.7 วัสดุทัศนวัสดุ

(กฤตสุชิน พลเสน, 2555)

5.8 ซีดีรอม

(อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร, 2543)

(Social Science Index, 1999)

5.9 การสัมภาษณ์

(ไชยยา เรื่องดี, 2560, มกราคม 14)

(Born, 1990, June 15)

5.10 เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และวารสารอิเล็กทรอนิกส์

(สำนักงานหอสมุดมหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2554)

(Kenneth, 1998)

หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

(ชุม, (นามแฝง), 25 ตุลาคม 2542)

(ศธ. ยุติการถ่ายโอนสถานศึกษาบัญชี 2, 2550)

เอกสารจากเว็บไซต์เว็บ (www)

(ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, ม.ป.ป.)

(Ministry of Education, 2005)

6. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิง

6.1 ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิง

การเขียนเอกสารอ้างอิง เรียงลำดับตามตัวอักษรภาษาไทยก่อน ตามด้วยการอ้างอิงภาษาอังกฤษ การเคาะเว้นวรรค 1 ครั้ง ในรายการที่สองไม่ต้องพิมพ์ชื่อผู้เขียน ให้ขีดเส้นเข้าไป 0.5 นิ้ว หรือ 1.27 ซม. หรือประมาณ 7 ตัวอักษร แล้วตามด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) เช่น

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บรรทัดแรกของเอกสารอ้างอิงแต่ละเรื่อง อักษรตัวแรกห่างจากริมกระดาษด้านซ้าย 3.00 ซม. บรรทัดที่สองและบรรทัดต่อไป ให้ย่อหน้าโดยเว้นอีก 0.5 นิ้ว หรือ 1.27 ซม. เช่น

สายันท์ วงศ์สุรินทร์, บุญเรือง ศรีเจริญ และอุษา คงทอง. (2557, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 16(1), 76-85.

6.2 ตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงในเอกสารอ้างอิง

1. หนังสือ

ผู้เขียนคนเดียว

สมพงษ์ ชูมาก. (2548). *กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ยุทธ ไถยวรรณ. (2548). *วิธีวิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

Wilson, K. (2007). *Smart choice*. 2nd ed. London : Oxford University Press.

ผู้เขียนสองคน

ยุทธ ไถยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. (2555). *พื้นฐานการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายศ. (2542). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

Best, J. W. and Kahn, J. V. (1986). *Research in Education*. 5th ed. New Jersey : Prentice-Hall.

ผู้เขียน 3 คน

ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ. (2547). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับงานวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บุญศิริการพิมพ์.

อวยพร พานิช และคณะ. (2548). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Sadlack, R. G., et al. (1992). *Social Reserch : Theory and Methods*. Chestnut : Hill Enterprises.

ผู้เขียนเป็นหน่วยงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไอดีเอสแควร์.

2. ราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547, 1 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 121 ตอนพิเศษ 23 ก, 1-24.

3. งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

สุชาติ อ่อนสร้อย. (2559). การศึกษาวิเคราะห์วัดบท 7 ในคัมภีร์ขุททกนิกายธรรมบท. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.

พวงเพชร พลทอง และคณะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

Kasemsri, K. (2005). *Participatory Communication in City Radio FM 96.0*. Master of Science Thesis in Development Communication, Graduate Kasetsart University.

4. วารสาร

สายัณห์ วงศ์สุรินทร์, บุญเรือง ศรีเจริญ และอุษา คงทอง. (2557, มกราคม-มิถุนายน). การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร, 16 (1), 76-85.

5. หนังสือพิมพ์

สมศรี หาญอนันตสุข. (2550, มิถุนายน 26). รัฐธรรมนูญใหม่จะสร้างมิติใหม่ให้สังคมพุทธ. มติชน, 7.

Krishman, E. (2007, June 26). Rebuilding self-esteem. *Bangkok post*, 1.

6. จุลสาร แผ่นพับ และแผ่นปลิว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2541). *ท่องเที่ยวสงขลา*. [แผ่นพับ]. สงขลา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

Research and Training Center on Independent Living. (1993). *Guidelines for reporting and writing about people with disabilities*. Lawrence : Research and Training Center on Independent Living.

7. โสตทัศนวัสดุ

กฤตสุชิน พลเสน (ผู้บรรยาย). *ปรัชญา*. [แถบบันทึกเสียง]. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

8. ซีดีรอม

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร. (2543). [CD-ROM]. Available : ฐานข้อมูลไปดูให้เต็มตา ล้ำค่าความเป็นไทย. [2544, มิถุนายน 23].

Social Science Index. (1999). [CD-ROM]. Available : UMI/Social Science Index. [2005, June 26].

9. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

